

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi experimental research) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุญกุลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุญกุลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียน 142 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุญกุลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 35 คน รวม 70 คน ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 4 ห้องเรียน ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 มาหาค่าเฉลี่ย แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้สถิติทดสอบ F test (one-way ANOVA) แล้วเลือกคู่ของค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันมา 1 คู่ ถ้ามีค่าเฉลี่ยไม่ต่างกันมากกว่า 1 คู่ จะใช้วิธีจับฉลาก ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกูลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	19.107	3	6.369	.079	.971
ภายในกลุ่ม	11005.314	136	80.921		
รวม	11024.421	139			

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกูลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนวิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน

2. จับฉลากมา 2 กลุ่ม จากทั้งหมด 4 กลุ่ม แล้วนำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมาจับฉลากอีกครั้งเพื่อกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 สอนโดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ และเป็นกลุ่มทดลอง 2 สอนโดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสรุปความโดยวิธีใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสรุปความโดยวิธีใช้เพลงไทยลูกทุ่ง เป็นสื่อ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ จำนวน 2 ฉบับ เป็นแบบวัด คู่ขนานกัน และเป็นแบบทดสอบอัตนัยโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน Rubric scores

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสรุปความจำนวน 20 แผน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มทดลอง 1 โดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มทดลอง 2 โดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ในการสร้างแผนผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสรุปความ

1.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์เป็นสื่อ

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.1.2 ศึกษารูปแบบการเขียนสรุปความจากเอกสาร และตำราเกี่ยวกับเทคนิคการเขียนสรุปความตามลำดับขั้นจากเอกสารต่าง ๆ

1.1.3 ผู้วิจัยได้สำรวจเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ในสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และ นิตยสารต่าง ๆ โดยผ่านการพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาในกลุ่มตัวอย่างจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 20 เพลง

1.1.4 ออกแบบสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ ความสนใจต่อเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ไทย โดยเปิดเพลงให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างฟังทีละเพลงครบ 20 เพลงแล้วให้กาเครื่องหมาย ✓ ชื่อเพลงที่นักเรียนสนใจ 10 เพลง

ตัวอย่างเครื่องมือ

ลำดับที่	ชื่อเพลง	ความคิดเห็น	
		สนใจ	ไม่สนใจ
1.	เพลง ใจพ่อใจแม่		
2.	เพลงนกกระจาบ		
3.	เพลง พระกับพราน		
4.	เพลง ริมไกรลาส ตอน 1		
5.	เพลง ริมไกรลาส ตอน 2		

1.1.5 นำเนื้อหาของเพลงที่เลือก มาหาความยากง่าย โดยใช้หลักของ Fry (อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544, หน้า 73-87) โดยประยุกต์ใช้กับภาษาไทย เพื่อจัดลำดับเพลงที่ง่ายถึงยาก มีวิธีการดังนี้

1.1.5.1 สุ่มข้อความในเพลงมา 3 ตอน คือ ตอนต้น ตอนกลาง ตอนท้ายมาตอนละ 100 คำ ถ้าเพลงใดมีความยาวไม่ถึง 300 คำ ก็อาจจะสุ่มมาเพียง 1 ตอน หรือ 2 ตอน ตามความเหมาะสม

1.1.5.2 นับจำนวนพยางค์ใน 100 คำ ของตอนต้น ตอนกลาง และ ตอนท้ายของข้อความที่สุ่มไว้ แล้วหาค่าเฉลี่ยของพยางค์ใน 100 คำ โดยนำจำนวนพยางค์ในแต่ละตอนมารวมกันหารด้วยจำนวนตอนที่สุ่ม ต่อจากนั้นจึงปรับค่าเฉลี่ยของจำนวนพยางค์ด้วยวิธีการของ Munsegvith โดยบวก 4 เพื่อให้เหมาะกับจำนวนพยางค์ในภาษาไทย

1.1.5.3 นับจำนวนประโยคใน 100 คำ ของตอนต้น ตอนกลาง ตอนท้ายจากเนื้อเพลง ต่อจากนั้นจึงปรับค่าเฉลี่ยของประโยคใน 100 คำ ด้วยการนำ จำนวนประโยคของทุกตอนสุ่มไว้ รวมกันหารด้วยจำนวนตอนที่สุ่ม ถ้าข้อความตอนใด มีจำนวนไม่ครบ 1 ประโยคให้ทำเป็นจุดทศนิยม

1.1.5.4 นำค่าเฉลี่ยของพยางค์และค่าเฉลี่ยของประโยคที่ได้ ไปเทียบกับตารางกราฟ Fry (อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544, หน้า 73-87) ค่าความยากง่ายเรียงลำดับจากง่ายไปยาก

1.1.5.5 นำเพลงที่หาค่าความยากง่ายแล้วมาจัดลำดับความยากง่าย จากเพลงที่ง่ายที่สุด เพื่อนำมาใช้เป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความ

1.1.5.6 เมื่อหาค่าความยากง่ายของเนื้อเพลงในแต่ละเพลงแล้ว นำมาจัดลำดับ 10 เพลง ดังตาราง 3

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ยจำนวนประโยค จำนวนพยางค์เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ และระดับชั้นที่ ตรงกับความยากง่าย

	ลำดับที่	ค่าเฉลี่ยประโยค	ค่าเฉลี่ยพยางค์	ตรงกับระดับชั้น
1.	เพลงใจพ่อใจแม่	16.00	138	1
2.	เพลงนกกระจาบ	13.50	123	1
3.	เพลงพระกับพราน	19.00	112	1
4.	เพลงไฟบาป	11.50	120	1
5.	เพลงริมไกรลาส ตอน 1	12.50	128	1
6.	เพลงริมไกรลาส ตอน 2	12.25	113	1
7.	เพลงวังแม่ลูกอ่อน ตอน 1	15.00	126	1
8.	เพลงวังแม่ลูกอ่อน ตอน 2	17.00	122	1
9.	เพลงดาวลูกไก่ ตอน 1	11.00	134	4
10.	เพลงดาวลูกไก่ ตอน 2	10.00	135	4

1.1.6 สร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความจากเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ ตามเนื้อหาในแต่ละเพลง โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1.6.1 กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับขั้นตอนต่าง ๆ ในเนื้อหา

1.1.6.2 กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.1.6.3 สร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความ เป็นแบบอัตโนมัติ แล้วนำไปหาประสิทธิภาพการสอน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubric Score แล้วนำไปหาคุณภาพของสื่อการสอนเรื่องการเขียนสรุปความ

1.2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ

1.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.2.2 ศึกษารูปแบบการเขียนสรุปความจากเอกสาร และตำราเกี่ยวกับเทคนิคการเขียนสรุปความตามลำดับขั้นจากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ

1.2.3 ผู้วิจัยได้สำรวจเพลงไทยลูกทุ่ง ที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และนิตยสารต่าง ๆ โดยผ่านการพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาในกลุ่มตัวอย่างจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 20 เพลง

1.2.4 ออกแบบสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ ความสนใจต่อเพลงไทยลูกทุ่ง โดยเปิดเพลงให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างฟังทีละเพลงครบ 20 เพลงแล้วให้กาเครื่องหมาย ✓ ชื่อเพลงที่นักเรียนสนใจ 10 เพลง

ตัวอย่างเครื่องมือ

ลำดับที่	ชื่อเพลง	ความคิดเห็น	
		สนใจ	ไม่สนใจ
1.	เพลงรักสลายดอกฝ้ายบาน		
2.	เพลงทหารเกณฑ์คนจน		
3.	เพลงสั้นเกล้าเผ่าไทย		
4.	เพลงบัวตูมบัวบาน		
5.	เพลงหนุ่มนารอนาง		

1.2.5 นำเนื้อหาของเพลงที่เลือกมาหาความยากง่าย โดยใช้หลักของ Fry โดยประยุกต์ใช้กับภาษาไทย เพื่อจัดลำดับเพลงที่ง่ายถึงยากมีวิธีการดังนี้

1.2.5.1 สุ่มข้อความในเพลงมา 3 ตอน คือ ตอนต้น ตอนกลาง ตอนท้ายมาตอนละ 100 คำ ถ้าเพลงใดมีความยาวไม่ถึง 300 คำ ก็อาจจะสุ่มมาเพียง 1 ตอน หรือ 2 ตอน ตามความเหมาะสม

1.2.5.2 นับจำนวนพยางค์ใน 100 คำ ของตอนต้น ตอนกลาง และ ตอนท้ายของข้อความที่สุ่มไว้ แล้วหาค่าเฉลี่ยของพยางค์ใน 100 คำ โดยนำจำนวนพยางค์ในแต่ละตอนมารวมกันหารด้วยจำนวนตอนที่สุ่ม ต่อจากนั้นจึงปรับค่าเฉลี่ยของจำนวนพยางค์ด้วยวิธีการของ Munsegvith โดยบวก 4 เพื่อให้เหมาะกับจำนวนพยางค์ในภาษาไทย

1.2.5.3 นับจำนวนประโยคใน 100 คำ ของตอนต้น ตอนกลาง ตอนท้ายจากเนื้อเพลง ต่อจากนั้นจึงปรับค่าเฉลี่ยของประโยคใน 100 คำ ด้วยการนำจำนวนประโยคของทุกตอนสุ่มไว้ รวมกันหารด้วยจำนวนตอนที่สุ่ม ถ้าข้อความตอนใดมีจำนวนไม่ครบ 1 ประโยคให้ทำเป็นจุดทศนิยม

1.2.5.4 นำค่าเฉลี่ยของพยางค์และค่าเฉลี่ยของประโยคที่ได้ ไปเทียบกับตารางกราฟ Fry (อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2544, หน้า 73-87) ค่าความยากง่ายเรียงลำดับจากง่ายไปยาก

1.2.5.5 นำเพลงที่หาค่าความยากง่ายแล้วมาจัดลำดับความยากง่าย จากเพลงที่ง่ายที่สุด เพื่อนำมาใช้เป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความ

1.2.5.6 เมื่อหาความยากง่ายของเนื้อเพลงในแต่ละเพลงแล้วนำมา จัดลำดับ 10 เพลง แสดงในตาราง 4

ตาราง 4

ค่าเฉลี่ยจำนวนประโยค จำนวนพยางค์เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ และระดับชั้นที่ตรงกับ ความยากง่าย

ลำดับที่	ค่าเฉลี่ย ประโยค	ค่าเฉลี่ยพยางค์	ตรงกับ ระดับชั้น
1. เพลง รักสลายดอกฝ้ายบาน	11.40	118	2
2. เพลง ทหารเกณฑ์คนจน	12.40	119	2
3. เพลง มนต์รักลูกทุ่ง	11.00	117	2
4. เพลง สยามเมืองยิ้ม	12.30	120	2
5. เพลง หนุ่มนารอนาง	12.50	121	2
6. เพลง วอนพ่อตากสิน	12.30	129	2
7. เพลง ข้างขึ้นเดือนหงาย	12.30	128	2
8. เพลง ส้มตำ	12.70	134	4
9. เพลง กราบเท้าย่าโม	10.49	133	4
10. เพลง ลั่นเกล้าเผ่าไทย	11.90	135	5

1.2.6 สร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความจากเพลงไทยลูกทุ่งตามเนื้อหา ในแต่ละเพลง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.2.6.1 กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับขั้นตอนต่าง ๆ ในเนื้อหา

1.2.6.2 กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.2.6.3 สร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความ เป็นแบบอัตนัย แล้วนำไปหาประสิทธิภาพการสอน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubric Score แล้วนำไปหาคุณภาพของสื่อการสอนเรื่องการเขียนสรุปความ

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการวิทยานิพนธ์พิจารณา ตรวจสอบแก้ไข จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบ

ความถูกต้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยกำหนดคะแนนการพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสื่อกับแบบฝึกสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแน่ใจว่าสื่อกับแบบฝึกสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าสื่อกับแบบฝึกไม่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้
3. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน
 4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ประกอบด้วยข้อความ หรือเนื้อเรื่องสั้น ๆ มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ก่อนเรียนจำนวน 1 ชุด และหลังเรียน 1 ชุด ทั้งนี้ได้ทำข้อสอบอัตนัยเป็นแบบคู่ขนาน โดยเทคนิคของ Fry วัดการเขียนสรุปความจำนวน 3 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubric Scores ตามเกณฑ์ที่ใช้ในการสอน ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการทำแบบทดสอบ
2. ศึกษารูปแบบการเขียนสรุปความจากเอกสารและตำราเกี่ยวกับเทคนิคการเขียนสรุปความตามลำดับขั้นจากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ
3. ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบอัตนัยจากหนังสือการประเมินผลภาษาไทยของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544)
4. เลือกข้อความ หรือบทความสั้น ๆ ที่มีองค์ประกอบ ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ก่อนเรียน 1 ชุด จำนวน 3 ข้อ และหลังเรียน 1 ชุด จำนวน 3 ข้อ ทั้งนี้ได้ทำข้อสอบอัตนัยเป็นแบบคู่ขนาน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubric Scores โดยวัดการเขียนสรุปความ 3 ด้าน ดังนี้

1. สรุปใจความสำคัญ	5 คะแนน
2. การเรียงประโยค และการใช้สำนวน	3 คะแนน
3. สะกดคำถูกต้อง	2 คะแนน
รวม	10 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความ มีดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปใจความสำคัญของเรื่อง ได้ใจความสมบูรณ์ด้วย

สำนวนภาษาของตนเอง คะแนนเต็ม 5 คะแนน

1. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง ได้ใจความสมบูรณ์ด้วยสำนวนภาษา ของตนเอง บอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร	5 คะแนน
2. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง ได้ใจความสมบูรณ์ด้วยสำนวนภาษาเดิม บอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร	4 คะแนน
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง ได้ใจความ 2 ใน 4 ส่วน บอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง	3 คะแนน
4. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง ได้ใจความ 2 ใน 4 ส่วนบอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน โดยใช้สำนวนภาษาเดิม	2 คะแนน
5. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง ได้ใจน้อยกว่า ความ 1 ใน 4 ส่วน บอกได้ว่า ใคร ทำอะไร	1 คะแนน
6. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง ไม่ได้	0 คะแนน

ส่วนที่ 2 การเรียงประโยคและการใช้ถ้อยคำสำนวน คะแนนเต็ม 3 คะแนน

1. เรียงประโยคถูกต้อง ใช้คำสั้นกะทัดรัด ตรงความหมาย สละสลวย	3 คะแนน
2. เรียงประโยคถูกต้อง ใช้คำสั้นกะทัดรัด ตรงความหมาย สละสลวย 3 ใน 4 ส่วนของเรื่อง	2 คะแนน
3. เรียงประโยคถูกต้อง ใช้คำสั้นกะทัดรัด ตรงความหมาย สละสลวย 2 ใน 4 ส่วนของเรื่อง	1 คะแนน
4. เรียงประโยคไม่ถูกต้อง ใช้คำใช้คำเยิ่นเย้อ ไม่ครอบคลุม	0 คะแนน

ส่วนที่ 3 การเขียนสะกดคำ	คะแนนเต็ม 2 คะแนน
1. เขียนสะกดคำถูกต้องทั้งหมด	2 คะแนน
2. เขียนสะกดคำผิด 1-2 คำ	1 คะแนน
3. เขียนผิดทั้งหมด	0 คะแนน
รวมทั้งหมด	10 คะแนน

5. ผู้วิจัยได้ทดสอบความตรงของเกณฑ์การให้คะแนนโดยนำแบบทดสอบไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองจำนวน 30 คน แล้วให้ผู้ตรวจจำนวน 3 คน และนำผลคะแนนที่ผู้ตรวจให้คะแนนมาหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ระหว่างผู้ตรวจแบบทดสอบ 3 คน เป็นรายคู่ โดยค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ตรวจ 3 คู่ จะต้องไม่ต่ำกว่า .80 ได้ผลดังนี้ (ดูตาราง 5-6 ประกอบ)

ตาราง 5

ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างการให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คน ที่ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนสรุปความก่อนเรียน

ผู้เชี่ยวชาญ	\bar{X}	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
คนที่ 1	15.90	-	.967	.953
คนที่ 2	15.57	-	-	.939
คนที่ 3	15.63	-	-	-

จากตาราง 5 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ตรวจ 3 คน ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนสรุปความก่อนเรียน พบว่า ผู้ตรวจทั้ง 3 คน ให้คะแนนผู้ที่เข้าสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ระดับ .939 ถึง .967

ตาราง 6

ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างการให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คน ที่ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนสรุปความหลังเรียน

ผู้เชี่ยวชาญ	\bar{X}	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
คนที่ 1	16.20	-	.961	.873
คนที่ 2	16.20	-	-	.878
คนที่ 3	16.40	-	-	-

จากตาราง 6 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ตรวจ 3 คน ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนสรุปความหลังเรียน พบว่า ผู้ตรวจทั้ง 3 คน ให้คะแนนผู้ที่เข้าสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ระดับ .873 ถึง .961

6. นำแบบทดสอบการเขียนสรุปความทั้งสองฉบับมาทดลองใช้กับจำนวนนักเรียน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยทิ้งช่วงระยะเวลาห่างกัน 2 สัปดาห์ มาทดสอบความเป็นคู่ขนานของแบบทดสอบการเขียนสรุปความก่อนเรียน และหลังเรียน ได้ผลดังนี้ (ดูตาราง 7 ประกอบ)

ตาราง 7

ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ของคะแนนแบบทดสอบการเขียนสรุปความก่อนเรียน และหลังเรียน

แบบทดสอบการเขียนสรุปความ	ก่อนเรียน	หลังเรียน
ก่อนเรียน	-	.989**
หลังเรียน	.989**	-

** $p < .01$

จากตาราง 7 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ของคะแนนแบบทดสอบการเขียนสรุปความก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันที่ระดับ .989

และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า แบบทดสอบการเขียนสรุปความนำมาเป็นแบบทดสอบ
คู่ขนาน ก่อนเรียน และหลังเรียน ได้

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียน ไปทดสอบกับ
กลุ่มทดลอง 1 คือ กลุ่มที่ใช้เพลงแหล่ของ พร ภิรมย์ และกลุ่มทดลอง 2 คือ กลุ่มที่ใช้
เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ
2. เตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ในการทดลอง โดยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
และเกณฑ์การประเมินผลการเขียนสรุปความ
3. ดำเนินการสอนการเขียนสรุปความ โดยกลุ่มทดลอง 1 ใช้แผนการจัดการ
เรียนรู้การเขียนสรุปความ ใช้เพลงแหล่ของ พร ภิรมย์เป็นสื่อ จำนวน 10 แผน แผนละ
1 ชั่วโมง และกลุ่มทดลอง 2 ใช้แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสรุปความ โดยใช้
เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียน ไปทดสอบกับ
กลุ่มทดลอง 1 คือ กลุ่มที่ใช้เพลงแหล่ของ พร ภิรมย์ และกลุ่มทดลอง 2 คือ กลุ่มที่ใช้
เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยตนเอง โดยวัด

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความด้วยแบบทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดลองสอนมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package Science--SPSS) โดยดำเนินการดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัย

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ของคะแนนการเขียนสรุปความ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับ การสอนโดยใช้เพลงแท้ของ พร ภิรมย์ และเพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ โดยใช้สถิติ

ทดสอบ t independent test

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มที่ได้รับ การสอนโดยใช้เพลงแท้ของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ โดยใช้สถิติทดสอบ t dependent test

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มที่ได้รับ การสอนโดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ โดยใช้สถิติทดสอบ t dependent test